

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/2394 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 decembrie 2017

privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004**(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ prevede norme și proceduri armonizate pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate cu asigurarea respectării legislației transfrontaliere în materie de protecție a consumatorului. Articolul 21a din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 prevede o evaluare a eficacității regulamentului respectiv și a mecanismelor sale operaționale. În urma evaluării respective, Comisia a concluzionat că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 nu este suficient pentru a aborda în mod eficace provocările în materie de asigurare a respectării legislației constatate pe piața unică, inclusiv cele de pe piața unică digitală.
- (2) Comunicarea Comisiei din 6 mai 2015, intitulată „Strategia privind piața unică digitală pentru Europa”, a identificat între prioritățile strategiei menționate necesitatea consolidării încrederii consumatorilor prin asigurarea respectării normelor în materie de protecție a consumatorului într-un mod mai rapid, mai flexibil și mai coerent. Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2015, intitulată „Ameliorarea strategiei privind piața unică: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, a reiterat faptul că asigurarea respectării legislației Uniunii privind protecția consumatorului ar trebui să fie consolidată și mai mult prin reformarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004.
- (3) Ineficiența asigurării respectării legislației în cazul încălcărilor transfrontaliere, inclusiv în cazul încălcărilor care au loc în mediul digital, permite comercianților să se sustragă de la respectarea legislației prin relocarea într-un alt stat al Uniunii. Aceasta generează de asemenea denaturări ale concurenței în ceea ce privește comerțanții care respectă legea și își exercită activitatea pe piața internă sau la nivel transfrontalier online sau offline și, prin urmare, aduce prejudicii directe consumatorilor și subminează încrederea acestora în tranzacțiile transfrontaliere și în piața internă. Se impune, prin urmare, sporirea nivelului armonizării, inclusiv printr-o cooperare eficace și eficientă între autoritățile publice competente însărcinate cu asigurarea respectării legislației în vederea detectării, anchetării și luării de măsuri pentru a asigura încetarea sau interzicerea încălcărilor sancționate prin prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2017, p. 100.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 noiembrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 30 noiembrie 2017.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) (JO L 364, 9.12.2004, p. 1).

- (4) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 a instituit în Uniune o rețea de autorități publice competente însărcinate cu asigurarea respectării legislației. Este necesară coordonarea efectivă între diferitele autorități competente care participă în cadrul rețelei respective, precum și coordonarea efectivă între alte autorități publice la nivelul statelor membre. Rolul de coordonare care revine biroului unic de legătură ar trebui să fie încredințat, în fiecare stat membru, unei autorități publice. Respectiva autoritate ar trebui să dispună de suficiente competențe și de resursele necesare pentru a-și asuma acest rol esențial. Fiecare stat membru este încurajat să desemneze una dintre autoritățile competente ca birou unic de legătură în temeiul prezentului regulament.
- (5) Consumatorii ar trebui să fie, de asemenea, protejați împotriva încălcărilor sancționate prin prezentul regulament care au încetat deja, dar ale căror efecte negative pot continua. Autoritățile competente ar trebui să dispună de competențele minime necesare pentru a ancheta și a dispune încetarea acestor încălcări ori a le interzice în viitor, pentru a împiedica repetarea lor, cu scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorului.
- (6) Autoritățile competente ar trebui să dispună de un set minim de competențe de anchetă și de asigurare a respectării legislației pentru a aplica prezentul regulament, pentru a coopera reciproc mai rapid și mai eficient și pentru a descuraja comiterea de către comercianți a încălcărilor sancționate prin prezentul regulament. Aceste competențe ar trebui să fie suficiente pentru a permite abordarea eficace a aspectelor în materie de asigurare a respectării legislației din comerțul electronic și din mediul digital și pentru a împiedica comercianții care nu se conformează, să exploateze lacunele din sistem prin relocarea într-un stat membru în care autoritățile competente nu sunt pregătite pentru a combate practicile ilegale. Respectivul competențe ar trebui să permită statelor membre să asigure schimbul viabil între autoritățile competente de mijloace de probă și de informații necesare, pentru a se asigura același nivel de respectare eficace și uniformă a legislației în toate statele membre.
- (7) Fiecare stat membru ar trebui să se asigure că toate autoritățile competente din jurisdicția sa dispun de toate competențele minime necesare pentru a asigura respectarea corespunzătoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată decide să nu confere toate competențele fiecărei autorități competente, cu condiția ca fiecare competență să poată fi exercitată efectiv, după caz, cu privire la orice încălcare sancționată prin prezentul regulament. De asemenea, statele membre ar trebui să poată decide, în conformitate cu prezentul regulament, să încredințeze anumite atribuții unor organisme desemnate sau să confere autorităților competente competența de a se consulta cu organizații ale consumatorilor, asociații ale comercianților, organisme desemnate sau cu alte persoane interesate în legătură cu eficacitatea angajamentelor propuse de un comerciant pentru a pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament. Cu toate acestea, statele membre nu ar trebui să fie obligate să implice organismele desemnate în aplicarea prezentului regulament sau să dispună consultări cu organizațiile consumatorilor, asociațiile comercianților, organismele desemnate și alte persoane interesate, în privința eficacității cu care angajamentele propuse ar pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament.
- (8) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să inițieze anchete sau proceduri din proprie inițiativă, dacă iau cunoștință, prin alte mijloace decât reclamațiile consumatorilor, de încălcări sancționate prin prezentul regulament.
- (9) Autoritățile competente ar trebui să aibă acces la orice documente, date și informații relevante cu privire la obiectul unei anchete sau al unor anchete concertate pe o piață de consum („acțiuni de verificare”) pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și, în special, pentru a determina comerciantul răspunzător, indiferent de cine deține respectivele documente, date sau informații și indiferent de forma sau formatul sub care se regăsesc acestea, de mediul lor de stocare sau de locul în care sunt acestea stocate. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite în mod direct părților terțe din lanțul valoric digital să furnizeze toate mijloacele de probă relevante, datele și informațiile în conformitate cu Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) și cu legislația în materie de protecție a datelor cu caracter personal.
- (10) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite orice informații relevante din partea oricăror autorități publice, organisme sau agenții din statul lor membru sau din partea oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv, de exemplu, prestatori de servicii de plată, furnizori de servicii de internet, operatori de telecomunicații, registre de domenii și operatori de registre și furnizori de servicii de găzduire, pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare sancționată prin prezentul regulament.
- (11) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să efectueze inspecțiile necesare la fața locului și ar trebui să aibă competența de a pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport pe care comerciantul verificat îl utilizează în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală.

(¹) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

- (12) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului verificat să prezinte explicații cu privire la fapte sau să furnizeze informații, date sau documente referitoare la obiectul inspecției și ar trebui să fie în măsură să înregistreze răspunsurile reprezentantului sau al membrului de personal respectiv.
- (13) Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să verifice respectarea dreptului Uniunii în materie de protecție a intereselor consumatorului și să obțină mijloace de probă privind încălcările sancționate prin prezentul regulament, inclusiv privind încălcările care au loc în timpul achiziționării de bunuri sau servicii sau ulterior acesteia. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să poată achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare, dacă este necesar, sub o identitate falsă, în scopul de a detecta încălcările sancționate prin prezentul regulament, cum sunt, printre altele, refuzurile de a pune în aplicare dreptul consumatorului de a se retrage în cazul contractelor la distanță, sau în scopul de a obține probe. Competența respectivă ar trebui să includă, de asemenea, competența de a consulta, a analiza, a studia, a dezasambla sau a testa un produs sau un serviciu care a fost achiziționat de autoritatea competentă în acest scop. Competența de a achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare ar putea include competența autorităților competente de a asigura rambursarea oricăror plăți efectuate în cazul în care rambursarea respectivă nu ar fi disproporționată și, în același timp, ar respecta dreptul Uniunii și dreptul intern.
- (14) În special în mediul digital, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să pună capăt, în mod rapid și efectiv, încălcărilor sancționate prin prezentul regulament, în special în cazul în care comerciantul care vinde bunuri sau servicii își ascunde identitatea sau se mută în alt stat din Uniune sau într-o țară terță pentru a se sustrage aplicării legislației. În cazurile în care există riscul unui prejudiciu grav pentru interesul colectiv al consumatorilor, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să adopte măsuri provizorii, în conformitate cu dreptul intern, inclusiv să înlăture conținut dintr-o interfață online sau să dispună afișarea explicită a unui avertisment pentru consumatori la accesarea interfeței online. Măsurile provizorii nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului lor. În plus, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a impune comerciantului afișarea explicită a unui avertisment pentru consumatori la accesarea interfeței online sau de a impune acestuia înlăturarea sau modificarea conținutului digital atunci când nu există niciun alt mijloc efectiv pentru a opri o practică ilegală. Măsurile respective nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului de a pune capăt sau de a interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament.
- (15) Pentru a îndeplini obiectivul prezentului regulament, punând în același timp accentul pe importanța disponibilității comercianților de a acționa în conformitate cu legislația Uniunii care protejează interesele consumatorului și de a remedia consecințele încălcărilor sancționate prin prezentul regulament săvârșite de către aceștia, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni cu comercianții asupra unor angajamente care includ acțiuni și măsuri pe care comerciantul trebuie să le aplice în privința încălcărilor menționate, în special pentru a pune capăt acestora.
- (16) Datorită impactului direct pe care îl au asupra gradului de descurajare rezultat în urma asigurării respectării legislației de către autoritățile publice, sancțiunile impuse în cazul încălcărilor legislației privind protecția consumatorului reprezintă o parte importantă a sistemului de asigurare a respectării legii. Întrucât sistemele naționale de sancțiuni nu permit întotdeauna să se țină seama de dimensiunea transfrontalieră a unei încălcări, printre competențele minime ale autorităților competente ar trebui să fie și dreptul de a impune sancțiuni pentru încălcările sancționate prin prezentul regulament. Statele membre nu ar trebui să aibă obligația să instituie un nou regim de sancțiuni în cazul încălcărilor sancționate prin prezentul regulament. Acestea ar trebui, însă, să solicite autorităților competente să aplice regimul aplicabil încălcărilor la nivel național, ținând seama, atunci când este posibil, de sfera și de anvergura efectivă a încălcării în cauză. Având în vedere constatările din raportul Comisiei privind verificarea adecvării legislației în materie de protecție a consumatorului și de comercializare, ar putea fi necesară consolidarea nivelului sancțiunilor pentru încălcarea legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorului.
- (17) Consumatorii ar trebui să aibă dreptul să beneficieze de măsuri reparatorii pentru prejudiciile cauzate de încălcările sancționate prin prezentul regulament. În funcție de caz, dreptul autorității competente de a primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare în favoarea consumatorilor prejudiciați prin presupusa încălcare sancționată prin prezentul regulament sau, după caz, dreptul de a încerca să obțină din partea comerciantului angajamente de a oferi măsuri reparatorii adecvate consumatorilor prejudiciați prin respectiva încălcare, ar trebui să contribuie la îndepărtarea efectelor negative cauzate consumatorilor de o încălcare transfrontalieră. Aceste măsuri reparatorii pot include, printre altele, reparațiile, înlocuirea, reducerile de preț, rezilierea de contracte sau rambursarea prețului aferent bunurilor și serviciilor, după caz, în scopul atenuării efectelor negative cauzate consumatorului în cauză de încălcarea sancționată prin prezentul regulament, în conformitate cu dispozițiile dreptului Uniunii. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului consumatorului de a solicita măsuri reparatorii prin mijloace adecvate. După caz, autoritățile competente ar trebui să transmită, prin mijloace adecvate, consumatorilor care reclamă un prejudiciu cauzat de o încălcare sancționată prin prezentul regulament, informații privind modalitățile de a solicita despăgubiri în temeiul dreptului intern.

- (18) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie proporționale și adecvate în raport cu natura și cu prejudiciul general efectiv sau potențial ale încălcării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate faptele și circumstanțele cazului și să aleagă cele mai adecvate măsuri care sunt esențiale pentru a aborda încălcarea sancționată prin prezentul regulament. Măsurile respective ar trebui să fie proporționale, eficiente și disuasive.
- (19) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să respecte alte acte din dreptul Uniunii și din dreptul intern, inclusiv în ceea ce privește garanțiile procedurale aplicabile și principiile drepturilor fundamentale. Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a stabili condițiile și limitele de exercitare a competențelor în dreptul intern, cu respectarea dreptului Uniunii. În cazul în care, de exemplu, în conformitate cu dreptul intern, este necesară o autorizație prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză pentru a intra în sediile persoanelor fizice și juridice, competența de a intra în aceste sedii ar trebui să fie exercitată doar după ce această autorizație prealabilă a fost obținută.
- (20) Statele membre ar trebui să poată alege dacă autoritățile competente își exercită competențele respective în mod direct, în baza propriei autorități, cu implicarea altor autorități competente sau a altor autorități publice, dând ordine unor organisme desemnate sau făcând apel la instanțele judecătorești competente. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste competențe se exercită efectiv și cu promptitudine.
- (21) Atunci când răspund cererilor transmise prin mecanismul de asistență reciprocă, autoritățile competente ar trebui, după caz, să recurgă și la alte competențe sau măsuri care le sunt acordate la nivel național, inclusiv competența de a declanșa urmărirea penală sau de a sesiza în acest sens organismele competente. Este extrem de important ca instanțele și alte autorități, în special cele implicate în urmărirea penală, să aibă mijloacele și competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile competente, în mod efectiv și cu promptitudine.
- (22) Eficiența și eficacitatea mecanismului de asistență reciprocă ar trebui să fie îmbunătățite. Informațiile solicitate ar trebui să fie furnizate în termenele stabilite de prezentul regulament, iar măsurile necesare de anchetă și de asigurare a respectării legislației ar trebui să fie adoptate cu promptitudine. Autoritățile competente ar trebui să răspundă la cererile de informații și de asigurare a respectării legislației în termenele stabilite, în cazul în care nu se convine altfel. Obligațiile care revin autorității competente în cadrul mecanismului de asistență reciprocă ar trebui să rămână intacte, cu excepția cazului în care este probabil ca activitățile de respectare a aplicării legislației și deciziile administrative luate la nivel național în afara cadrului mecanismului de asistență reciprocă să asigure încetarea sau interzicerea rapidă și efectivă a încălcării în interiorul Uniunii. Deciziile administrative în această privință ar trebui să fie interpretate ca fiind decizii de punere în aplicare a măsurilor luate pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcarea în interiorul Uniunii. În astfel de cazuri excepționale, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a refuza să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în cadrul mecanismului de asistență reciprocă.
- (23) Comisia ar trebui să dispună de mai multe competențe în ceea ce privește coordonarea și monitorizarea funcționării mecanismului de asistență reciprocă, să emită orientări, să formuleze recomandări și să emită avize adresate statelor membre atunci când apar probleme. Comisia ar trebui, de asemenea, să dispună de mai multe competențe de a oferi asistență autorităților competente în mod eficient și rapid pentru a soluționa litigiile privind interpretarea obligațiilor ce le revin în cadrul mecanismului de asistență reciprocă.
- (24) Prezentul regulament ar trebui să prevadă norme armonizate care să stabilească procedura pentru coordonarea anchetării și a măsurilor de asigurare a respectării legislației în cazul încălcărilor pe scară largă și al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Acțiunile coordonate de combatere a încălcărilor pe scară largă și a încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să garanteze faptul că autoritățile competente pot alege instrumentele cele mai potrivite și mai eficiente pentru a pune capăt încălcărilor pe scară largă și, după caz, pentru a primi sau a încerca să obțină din partea comercianților responsabili angajamente privind măsuri reparatorii în favoarea consumatorilor.
- (25) În cadrul unei acțiuni coordonate, autoritățile competente ar trebui să își coordoneze măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației, pentru a combate în mod eficient încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și pentru a pune capăt acesteia sau pentru a o interzice. În acest scop, ar trebui ca autoritățile competente să facă schimb de toate mijloacele de probă și informațiile necesare și ar trebui să se acorde asistența necesară. Autoritățile competente care au atribuții în domeniul încălcării pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să adopte măsurile necesare de asigurare a respectării legislației, în mod coordonat, în scopul de a-i pune capăt sau de a interzice încălcarea respectivă.

- (26) Participarea fiecărei autorități competente în cadrul unei acțiuni coordonate și, în special, măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației pe care o autoritate competentă este obligată să le adopte ar trebui să fie suficiente pentru a aborda în mod eficace încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autorităților competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea respectivă ar trebui să le revină obligația de a întreprinde numai acele măsuri de anchetă și de asigurare a respectării legislației care sunt necesare pentru a obține toate mijloacele de probă și informațiile necesare cu privire la încălcarea pe scară largă sau la încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea. Cu toate acestea, absența resurselor disponibile din partea autorității competente care are atribuții în domeniul încălcării respective nu ar trebui să fie considerată un motiv justificat pentru ca aceasta să nu participe la o acțiune coordonată.
- (27) Autoritățile competente care au atribuții în domeniul încălcării pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și care participă la o acțiune coordonată ar trebui să fie în măsură să desfășoare la nivel național activități de anchetă și de asigurare a respectării legislației în ceea ce privește aceeași încălcare și același comerciant. Cu toate acestea, în același timp, obligația autorității competente de a-și coordona activitățile de anchetă și de asigurare a respectării legislației cu alte autorități competente în ceea ce privește respectiva încălcare, în cadrul acțiunii coordonate, ar trebui să rămână intactă, cu excepția cazului în care activitățile de asigurare a respectării legislației întreprinse și deciziile administrative luate la nivel național în afara cadrului acțiunii coordonate ar pune capăt sau ar interzice în mod rapid și efectiv încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Deciziile administrative în această privință ar trebui să fie interpretate ca fiind decizii de punere în aplicare a măsurilor luate pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcarea. În astfel de cazuri excepționale, autoritățile competente ar trebui să aibă dreptul de a refuza să participe la acțiunea coordonată.
- (28) Dacă există suspiciuni întemeiate cu privire la existența unei încălcări pe scară largă, autoritățile competente care au atribuții în cazul unei încălcări pe scară largă ar trebui să lanseze de comun acord o acțiune coordonată. Pentru a stabili care sunt autoritățile competente care au atribuții în cazul unei încălcări pe scară largă, ar trebui să fie avute în vedere toate aspectele relevante ale încălcării, în special sediul sau reședința comerciantului, locul în care se află activele comercianților, locul în care se află consumatorii care au suferit un prejudiciu ca urmare a presupusei încălcări și locul în care se află punctele de vânzare ale comerciantului, și anume magazinele și site-urile.
- (29) Comisia ar trebui să coopereze mai strâns cu statele membre pentru a împiedica săvârșirea încălcărilor pe scară largă. Prin urmare, Comisia ar trebui să notifice autorităților competente orice suspiciune privind încălcări sancționate prin prezentul regulament. În cazul în care, de exemplu, prin monitorizarea alertelor emise de autoritățile competente, Comisia are suspiciuni întemeiate cu privire la săvârșirea unei încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, aceasta ar trebui să notifice statele membre, prin intermediul autorităților competente și al birourilor unice de legătură vizate de respectiva presupusă încălcare, și să precizeze motivele care justifică o posibilă acțiune coordonată. Autoritățile competente în cauză ar trebui să efectueze anchete corespunzătoare pe baza informațiilor disponibile sau care le sunt ușor accesibile. Acestea ar trebui să comunice rezultatele anchetelor celorlalte autorități competente, birourilor unice de legătură care au atribuții în ceea ce privește respectivele încălcări, precum și Comisiei. În cazul în care ajung la concluzia că din anchetele respective reiese că ar putea avea loc o încălcare, autoritățile competente ar trebui să inițieze acțiunea coordonată, luând măsurile prevăzute în prezentul regulament. O acțiune coordonată prin care se combate o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să fie coordonată întotdeauna de o Comisie. În cazul în care se constată că este vizat de încălcarea respectivă, statul membru ar trebui să participe la o acțiune coordonată pentru a contribui la colectarea tuturor mijloacelor de probă și a informațiilor necesare referitoare la încălcare și pentru a pune capăt acesteia sau a o interzice. În ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației, procedurile penale și judiciare din statele membre nu ar trebui să fie afectate de aplicarea prezentului regulament. Ar trebui să se respecte principiul *ne bis in idem*. Cu toate acestea, în cazul în care același comerciant repetă aceleași acțiuni sau omisiuni care constituie o încălcare sancționată prin prezentul regulament care a făcut deja obiectul unei proceduri de asigurare a respectării legislației care a pus capăt încălcării sau a interzis-o, ar trebui să se considere că a avut loc o nouă încălcare și autoritățile competente ar trebui să acționeze.
- (30) Autoritățile competente în cauză ar trebui să adopte măsurile de anchetă necesare pentru a stabili detaliile încălcării pe scară largă sau ale încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în special identitatea comerciantului, acțiunile sau omisiunile comerciantului și efectele încălcării. Autoritățile competente ar trebui să adopte măsuri de asigurare a respectării legislației pe baza rezultatului anchetei. Dacă este cazul, rezultatul anchetei și evaluarea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ar trebui să figureze într-o poziție comună convenită între autoritățile competente ale statelor membre vizate de acțiunea coordonată și adresată comercianților responsabili de încălcarea menționată. Poziția comună nu ar trebui să constituie o decizie obligatorie a autorităților competente. Cu toate acestea, ea ar trebui să acorde destinatarului posibilitatea de a-și prezenta poziția pe teme care fac parte din poziția comună.

- (31) În contextul încălcărilor pe scară largă sau al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, ar trebui să fie respectate drepturile la apărare ale comercianților vizați. În acest scop, este necesar, în special, să se acorde comerciantului dreptul de a-și prezenta poziția și de a utiliza în cursul procedurii limba oficială sau una dintre limbile oficiale utilizate în scopuri oficiale ale statului membru în care își are sediul sau este stabilit comerciantul. Este esențial, de asemenea, să se asigure respectarea dreptului Uniunii privind protecția know-how-ului nedivulgat și a informațiilor de afaceri nedivulgate.
- (32) Autoritățile competente în cauză ar trebui să adopte, în cadrul competențelor lor, măsurile necesare de anchetă și de asigurare a respectării legislației. Cu toate acestea, efectele încălcărilor pe scară largă sau ale încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii nu se limitează la un singur stat membru. Prin urmare, este necesară cooperarea autorităților competente pentru a aborda încălcările respective și pentru a se pune capăt acestora sau a le interzice.
- (33) Detectarea efectivă a încălcărilor sancționate prin prezentul regulament ar trebui să fie sprijinită prin schimbul de informații între autoritățile competente și Comisie, prin intermediul alertelor emise, în cazul în care există suspiciuni întemeiate referitoare la o astfel de încălcare. Comisia ar trebui să coordoneze funcționarea schimbului de informații.
- (34) Organizațiile consumatorilor joacă un rol esențial în informarea și educarea consumatorilor cu privire la drepturile lor și în protejarea intereselor acestora, inclusiv în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor. Consumatorii ar trebui să fie încurajați să coopereze cu autoritățile competente pentru a consolida aplicarea prezentului regulament.
- (35) Ar trebui să se permită inclusiv organizațiilor de consumatori și, dacă este cazul, asociațiilor de comercianți să informeze autoritățile competente cu privire la suspiciunile referitoare la încălcările sancționate prin prezentul regulament și să împărtășească cu acestea informațiile necesare pentru a detecta, ancheta și a pune capăt încălcărilor, să își exprime opinia cu privire la anchete sau încălcări și să notifice autoritățile competente cu privire la utilizarea abuzivă a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (36) Pentru a asigura punerea corectă în aplicare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să acorde organismelor desemnate, Centrelor Europene ale Consumatorilor, organizațiilor și asociațiilor de consumatori și, după caz, asociațiilor de comercianți care dispun de expertiza necesară dreptul de a emite alerte externe către autoritățile competente ale statelor membre relevante și Comisie cu privire la suspiciunile referitoare la încălcările sancționate prin prezentul regulament și de a furniza informațiile necesare pe care le au la dispoziție. Statele membre ar putea avea motive viabile pentru a nu acorda unor astfel de entități dreptul de a întreprinde astfel de acțiuni. În acest context, în cazul în care un stat membru decide să nu acorde uneia dintre entitățile respective dreptul de a emite alerte externe, ar trebui să furnizeze motivația deciziei sale.
- (37) Acțiunile de verificare reprezintă o altă formă de coordonare în materie de asigurare a respectării legislației care s-a dovedit a fi un instrument eficace de combatere a încălcărilor legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care ar trebui menținută și consolidată pe viitor, atât pentru sectorul online, cât și pentru cel offline. Acțiunile de verificare ar trebui să se desfășoare, în special, în cazurile în care tendințele de pe piață, reclamațiile consumatorilor sau alte elemente sugerează că au avut sau au loc încălcări ale legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (38) Datele referitoare la reclamațiile consumatorilor ar putea ajuta factorii de decizie de la nivelul Uniunii și de la nivel național să evalueze funcționarea piețelor de consum și să sesizeze încălcările. Ar trebui să fie promovat schimbul de astfel de date la nivelul Uniunii.
- (39) Este esențial ca, în măsura în care este necesar pentru a contribui la îndeplinirea obiectivului prezentului regulament, statele membre să se informeze reciproc și să informeze Comisia cu privire la activitățile de protecție a intereselor consumatorilor pe care le desfășoară, inclusiv cu privire la susținerea activităților reprezentanților consumatorilor, susținerea activităților organismelor însărcinate cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum și asistența oferită consumatorilor în materie de acces la justiție. Statele membre ar trebui să fie în măsură să efectueze, în cooperare cu Comisia, activități comune în ceea ce privește schimbul de informații privind politica în materie de protecție a consumatorului în domeniile menționate.
- (40) Provocările existente legate de asigurarea respectării legislației depășesc frontierele Uniunii și interesele consumatorilor din Uniune trebuie să fie protejate față de acțiunile comercianților necinstiți stabiliți în țări terțe. Prin urmare, ar trebui negociate acorduri internaționale cu țările terțe referitoare la asistența reciprocă pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Aceste acorduri internaționale ar trebui să includă obiectul prezentului regulament și ar trebui să fie negociate la nivelul Uniunii pentru a se garanta o protecție optimă a consumatorilor europeni și o bună cooperare cu țările terțe.

- (41) Pentru a se asigura că anchetele nu sunt compromise sau că reputația comercianților nu este afectată pe nedrept, informațiile schimbate între autoritățile competente ar trebui să facă obiectul unor garanții stricte de confidențialitate și de secret profesional și comercial. Autoritățile competente ar trebui să decidă cu privire la divulgarea unor astfel de informații în fiecare caz în parte și numai în cazul în care este adecvată și necesară, cu respectarea principiului proporționalității, luând în considerare interesul public, cum ar fi siguranța publică, protecția consumatorului, sănătatea publică, protecția mediului sau buna desfășurare a anchetelor penale.
- (42) În vederea îmbunătățirii transparenței rețelei de cooperare și pentru sporirea vizibilității în rândul consumatorilor și al marelui public, Comisia ar trebui să elaboreze și să publice, la fiecare doi ani, o sinteză a informațiilor, a datelor statistice și a evoluțiilor din domeniul aplicării legislației în materie de protecție a consumatorului, colectate în cadrul cooperării în domeniul asigurării respectării legislației prevăzute de prezentul regulament.
- (43) Încălcărilor pe scară largă ar trebui să fie soluționate în mod eficace și eficient. Pentru a atinge acest obiectiv, ar trebui pus în aplicare un sistem de schimb bienal de priorități în materie de asigurare a respectării legislației.
- (44) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește stabilirea modalităților practice și operaționale pentru funcționarea bazei electronice de date. Competențele de executare respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (45) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor sectoriale ale Uniunii care prevăd cooperarea dintre organismele de reglementare sectoriale și nici normelor sectoriale ale Uniunii aplicabile privind compensarea consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcarea acestor norme. Prezentul regulament nu aduce atingere altor sisteme și rețele de cooperare prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Prezentul regulament promovează cooperarea și coordonarea între rețelele de protecție a consumatorului și rețelele organismelor și autorităților de reglementare instituite în baza legislației sectoriale a Uniunii. Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării în statele membre a măsurilor legate de cooperarea judiciară în materie civilă și penală.
- (46) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de a solicita despăgubiri individuale sau colective, care este reglementat de dreptul intern, și nu prevede asigurarea executării respectivelor solicitări.
- (47) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ și Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ ar trebui să se aplice în contextul prezentului regulament.
- (48) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor existente ale Uniunii în ceea ce privește competențele organismelor naționale de reglementare, prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Atunci când este adecvat și posibil, organismele respective ar trebui să facă uz de competențele de care dispun în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern pentru a pune capăt sau a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament și pentru a sprijini autoritățile competente în acest sens.
- (49) Prezentul regulament nu aduce atingere rolului și competențelor autorităților competente și ale Autorității Bancare Europene în ceea ce privește protejarea intereselor economice colective ale consumatorilor în chestiunile referitoare la serviciile de plăți și contractele de credit pentru bunuri imobile rezidențiale în temeiul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁵⁾ și al Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾.
- (50) Având în vedere mecanismele de cooperare existente în temeiul Directivei 2014/17/UE și al Directivei 2014/92/UE, mecanismul de asistență reciprocă nu ar trebui să se aplice încălcărilor în interiorul Uniunii sancționate de directivele menționate.

(1) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

(3) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(4) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

(5) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

(6) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

- (51) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului nr. 1 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (52) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de tradițiile constituționale din statele membre. În consecință, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu drepturile și principiile respective, inclusiv cu cele referitoare la libertatea de exprimare și la libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă. Atunci când exercită competențele minime stabilite în prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să asigure un echilibru adecvat între interesele protejate prin drepturile fundamentale, cum ar fi un nivel ridicat de protecție a consumatorului, libertatea de a desfășura o activitate comercială și libertatea de informare.
- (53) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să aplice legislația în materie de protecție a consumatorului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre din cauza imposibilității acestora de a asigura cooperarea și coordonarea prin acțiuni izolate, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere domeniul său teritorial și personal de aplicare, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (54) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile competente care au fost desemnate de către statele membre ca fiind responsabile pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor cooperează și își coordonează acțiunile între ele și cu Comisia, pentru a garanta respectarea acestei legislații și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, precum și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică încălcărilor în interiorul Uniunii, încălcărilor pe scară largă și încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii chiar dacă aceste încălcări au încetat înainte ca măsurile de asigurare a respectării legislației să înceapă sau să se încheie.
- (2) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară și de legea aplicabilă.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării în statele membre a măsurilor privind cooperarea judiciară în materie civilă și penală, în special celor privind funcționarea Rețelei Judiciare Europene.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere respectării de către statele membre a altor obligații în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește protecția intereselor economice colective ale consumatorilor, inclusiv în materie penală, care decurg din alte acte juridice, inclusiv din acorduri bilaterale sau multilaterale.
- (5) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității de a iniția măsuri suplimentare private sau publice de asigurare a respectării legislației, în temeiul dreptului intern.
- (7) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului relevant al Uniunii aplicabil în materie de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (8) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului intern aplicabil în materia reparării prejudiciilor cauzate consumatorilor prin încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.
- (9) Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului autorităților competente de a desfășura anchete și de a adopta măsuri de asigurare a respectării legislației împotriva mai multor comercianți care săvârșesc încălcări similare sancționate prin prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

⁽²⁾ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

(10) Capitolul III din prezentul regulament nu se aplică încălcărilor în interiorul Uniunii sancționate prin Directivele 2014/17/UE și 2014/92/UE.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „legislația Uniunii care protejează interesele consumatorilor” înseamnă regulamentele și directivele transpuse în dreptul intern al statelor membre și care sunt enumerate în anexa la prezentul regulament;
2. „încălcare în interiorul Uniunii” înseamnă orice acțiune sau omisiune care contravine legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor care își au reședința într-un stat membru diferit de cel:
 - (a) în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză;
 - (b) pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză; sau
 - (c) în care se găsesc mijloacele de probă sau activele comerciantului care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă;
3. „încălcare pe scară largă” înseamnă:
 - (a) orice acțiune sau omisiune care contravine legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor care își au reședința în cel puțin două state membre diferite de statul:
 - (i) în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză;
 - (ii) pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză; sau
 - (iii) în care se găsesc mijloacele de probă sau activele comerciantului care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă; sau
 - (b) orice acțiuni ori omisiuni care contravin legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor și care au adus, aduc sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor și care au caracteristici comune, cum ar fi aceeași practică ilegală, încălcarea aceleiași interes și care survin în același timp, fiind comise de același comerciant, în cel puțin trei state membre;
4. „încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii” înseamnă o încălcare pe scară largă care a adus, aduce sau ar putea aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor în cel puțin două treimi din statele membre ce reprezintă cumulativ cel puțin două treimi din populația Uniunii;
5. „încălări sancționate prin prezentul regulament” înseamnă încălcări în interiorul Uniunii, încălcări pe scară largă și încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii;
6. „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate publică stabilită la nivel național, regional sau local care este desemnată de un stat membru ca fiind responsabilă pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor;
7. „birou unic de legătură” înseamnă autoritatea publică din fiecare stat membru desemnată de un stat membru ca fiind responsabilă de coordonarea aplicării prezentului regulament în statul membru respectiv;
8. „organism desemnat” înseamnă un organism care are un interes legitim să pună capăt sau să interzică încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor, desemnat de un stat membru și mandatat de o autoritate competentă în scopul de a colecta informațiile necesare și de a lua măsurile necesare de asigurare a respectării legislației pe care le are la dispoziție în temeiul dreptului intern pentru a pune capăt încălcării sau a o interzice și care acționează în numele respectivei autorități competente;
9. „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;
10. „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;
11. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei, în scopuri legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală;

12. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică, meșteșugărească sau liberală;
13. „reclamație a unui consumator” înseamnă o declarație, susținută de mijloace de probă rezonabile, în care se afirmă că un comerciant a comis, comite sau ar putea să comită o încălcare a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor;
14. „prejudiciu adus intereselor colective ale consumatorilor” înseamnă un prejudiciu real sau potențial adus intereselor unui anumit număr de consumatori care sunt afectați de încălcări în interiorul Uniunii, de încălcări pe scară largă sau de încălcări pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii;
15. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un site sau o parte a unui site, ori o aplicație, care este operat de către sau în numele unui comerciant și care servește pentru a oferi consumatorilor acces la bunurile sau serviciile comerciantului;
16. „acțiuni de verificare” înseamnă o anchetare coordonată a piețelor de consum prin acțiuni simultane de control coordonate pentru verificarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor sau pentru detectarea încălcărilor acesteia.

Articolul 4

Notificarea termenelor de prescripție

Fiecare birou unic de legătură notifică Comisiei termenele de prescripție aplicabile în jurisdicția sa în ceea ce privește măsurile de asigurare a respectării legislației menționate la articolul 9 alineatul (4). Comisia face un rezumat al termenelor de prescripție notificate și pune rezumatul la dispoziția autorităților competente.

CAPITOLUL II

AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI COMPETENȚELE ACESTORA

Articolul 5

Autoritățile competente și birourile unice de legătură

- (1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente și biroul unic de legătură care sunt responsabile pentru aplicarea prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente își îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament ca și cum ar acționa în numele consumatorilor din propriile state membre și pe cont propriu.
- (3) În fiecare stat membru, biroul unic de legătură este răspunzător de coordonarea activităților de anchetă și de asigurare a respectării legislației desfășurate de autoritățile competente, de alte autorități publice menționate la articolul 6 și, după caz, de organisme desemnate în ceea ce privește încălcările sancționate prin prezentul regulament.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile competente și birourile unice de legătură dispun de resursele necesare pentru aplicarea prezentului regulament, inclusiv de suficiente resurse bugetare și de altă natură, de experți, de proceduri și de alte mecanisme.
- (5) Statele membre care au pe teritoriul lor mai multe autorități competente se asigură că sarcinile acestora sunt clar definite și că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât fiecare să își îndeplinească sarcinile cu eficacitate.

Articolul 6

Cooperarea pentru aplicarea prezentului regulament în statele membre

- (1) În scopul aplicării corecte a prezentului regulament, fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale competente, alte autorități publice și, după caz, organisme desemnate cooperează efectiv unele cu altele.
- (2) Alte autorități publice prevăzute la alineatul (1) iau, la cererea unei autorități competente, toate măsurile necesare de care dispun în temeiul dreptului intern în scopul de a pune capăt sau de a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament.
- (3) Statele membre se asigură că celelalte autorități publice menționate la alineatul (1) dispun de mijloacele și competențele necesare pentru o cooperare eficientă cu autoritățile competente la aplicarea prezentului regulament. Aceste alte autorități publice informează periodic autoritățile competente în privința măsurilor luate pentru aplicarea prezentului regulament.

Articolul 7

Rolul organismelor desemnate

(1) După caz, o autoritate competentă („autoritatea de mandatare”) poate să mandateze, în conformitate cu dreptul intern, un organism desemnat să colecteze informațiile necesare în ceea ce privește o încălcare sancționată prin prezentul regulament sau să ia măsurile necesare de asigurare a respectării legislației, disponibile în temeiul dreptului intern, pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea respectivă. Autoritatea de mandatare mandatează un organism desemnat numai dacă, după consultarea autorității solicitante sau a celorlalte autorități competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea sancționată prin prezentul regulament, atât autoritatea solicitantă, cât și autoritatea solicitată sau toate autoritățile competente care au atribuții sunt de acord că organismul desemnat este probabil să obțină informațiile necesare sau să pună capăt ori să interzică încălcarea într-un mod cel puțin la fel de eficient și eficace ca autoritatea de mandatare.

(2) În cazul în care consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), autoritatea solicitantă sau celelalte autorități competente care au atribuții în ceea ce privește încălcarea sancționată prin prezentul regulament informează în scris fără întârziere autoritatea de mandatare, precizând temeiul opiniei lor. În cazul în care nu este de acord cu opinia respectivă, autoritatea de mandatare poate să sesizeze Comisia, care emite fără întârziere un aviz în acest sens.

(3) Obligația de a colecta informațiile necesare sau de a adopta măsurile de asigurare a respectării legislației rămâne în sarcina autorității de mandatare dacă:

- (a) organismul desemnat nu obține informațiile necesare sau nu pune capăt fără întârziere sau nu interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament; sau
- (b) autoritățile competente care au atribuții în ceea ce privește o infracțiune sancționată prin prezentul regulament nu sunt de acord cu mandatarea organismului desemnat în temeiul alineatului (1).

(4) Autoritatea de mandatare ia toate măsurile necesare pentru a împiedica divulgarea unor informații care intră sub incidența normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33.

Articolul 8

Informații și liste

(1) Fiecare stat membru comunică fără întârziere Comisiei următoarele informații, precum și orice modificare a acestora:

- (a) identitățile și datele de contact ale autorităților competente, ale birourilor unice de legătură, ale organismelor desemnate și ale entităților care emit alerte externe în temeiul articolului 27 alineatul (1); și
- (b) informații privind organizarea, competențele și responsabilitățile autorităților competente.

(2) Comisia gestionează și actualizează pe site-ul său web o listă accesibilă publicului cu autoritățile competente, birourile unice de legătură, organismele desemnate și cu entitățile care emit alerte externe în temeiul articolului 27 alineatul (1) sau (2).

Articolul 9

Competențele minime ale autorităților competente

(1) Fiecare autoritate competentă dispune de competențele minime de anchetă și de asigurare a respectării legislației prevăzute la alineatele (3), (4), (6) și (7) din prezentul articol necesare aplicării prezentului regulament și le exercită în conformitate cu articolul 10.

(2) În pofida alineatului (1), statele membre pot decide să nu confere toate competențele fiecărei autorități competente, cu condiția ca fiecare dintre competențele respective să poată fi exercitată efectiv și în măsura necesară de către cel puțin o autoritate competentă în legătură cu orice încălcare sancționată prin prezentul regulament, în conformitate cu articolul 10.

(3) Autoritățile competente dispun cel puțin de următoarele competențe de anchetă:

- (a) competența de a avea acces la orice documente, orice date sau orice informații relevante referitoare la o încălcare sancționată prin prezentul regulament, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate;

- (b) competența de a impune oricărei autorități, organism sau agenție publice din statul lor membru sau oricărei persoane fizică sau juridice obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de format sau formă și indiferent de mediul pe care sunt stocate sau de locul în care sunt stocate acestea, în scopul de a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare sancționată prin prezentul regulament și pentru a stabili detaliile acestei încălcări, inclusiv în scopul urmării fluxurilor financiare și de date, al stabilirii identității persoanelor implicate în fluxurile financiare și de date, și al luării la cunoștință de informații privind conturile bancare și al identificării proprietarilor de site-uri web;
- (c) competența de a efectua inspecțiile la fața locului necesare, inclusiv competența de a pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport utilizat de comerciantul vizat de inspecție pentru a-și desfășura activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală, sau de a solicita altor autorități să facă acest lucru pentru a examina, a confisca, a lua sau a obține copii ale informațiilor, ale datelor sau ale documentelor, indiferent de mediul pe care sunt stocate; competența de a confisca orice informații, date sau documente pe durata necesară și în măsura necesară inspecției; competența de a cere oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului vizat de inspecție explicații privind fapte, informații sau documente legate de chestiunile care fac obiectul inspecției și de a înregistra răspunsurile acestuia;
- (d) competența de a achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare, dacă este necesar, sub o identitate falsă, inclusiv de a le inspecta și de a le observa, studia, dezasambla sau testa în scopul de a detecta încălcări sancționate prin prezentul regulament și de a obține mijloace de probă.
- (4) Autoritățile competente dispun cel puțin de următoarele competențe de asigurare a respectării legislației:
- (a) competența de a adopta măsuri provizorii pentru a evita riscul unui prejudiciu grav adus intereselor colective ale consumatorilor;
- (b) competența de a încerca să obțină sau de a accepta, din partea comerciantului răspunzător de încălcarea sancționată prin prezentul regulament, angajamente de a pune capăt încălcării;
- (c) competența de a primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare de măsuri reparatorii în beneficiul consumatorilor prejudiciați de presupusa încălcare sancționată prin prezentul regulament sau, după caz, de a obține angajamente din partea comerciantului de a oferi măsuri reparatorii adecvate consumatorilor prejudiciați de respectiva încălcare;
- (d) după caz, competența de a transmite, prin mijloace adecvate, consumatorilor care reclamă că au suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări sancționate prin prezentul regulament, informații privind modalitățile de a solicita despăgubiri în temeiul dreptului intern;
- (e) competența de a dispune în scris încetarea încălcărilor sancționate prin prezentul regulament de către comerciant;
- (f) competența de a pune capăt sau de a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament;
- (g) în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficiente pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea sancționată prin prezentul regulament și pentru a evita riscul unor prejudicii grave aduse intereselor colective ale consumatorilor:
- (i) competența de a îndepărta conținutul unei interfețe online sau de a restricționa accesul la aceasta sau de a dispune afișarea explicită a unui avertisment către consumatori în momentul accesării interfeței online;
- (ii) competența de a impune unui furnizor de servicii de găzduire să înlăture, să dezactiveze sau să restricționeze accesul la o interfață online; sau
- (iii) după caz, competența de a impune registrelor de domenii sau operatorilor de registre să elimine un nume de domeniu complet calificat și să permită autorității competente în cauză să îl înregistreze,
- inclusiv prin solicitarea adresată unei părți terțe sau unei alte autorități publice de a pune în aplicare astfel de măsuri;
- (h) competența de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, în cazul încălcărilor sancționate prin prezentul regulament, precum și pentru nerespectarea oricăror decizii, ordine, măsuri provizorii, angajamente ale comerciantului sau a altor măsuri adoptate în temeiul prezentului regulament.

Sancțiunile menționate la litera (h) trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare, în conformitate cu cerințele legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. În special, se ține seama în mod corespunzător, după caz, de natura, gravitatea și durata respectivei încălcări.

(5) Competența de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, pentru încălcări sancționate prin prezentul regulament se aplică în cazul oricărei încălcări a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor, dacă actul juridic relevant al Uniunii prevăzut în lista din anexă prevede sancțiuni. Acest lucru nu aduce atingere competenței autorităților naționale de a impune sancțiuni, de exemplu, amenzi administrative sau alte amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, în cazurile în care actele juridice ale Uniunii prevăzute în lista din anexă nu prevăd sancțiuni.

(6) Autoritățile competente au competența de a demara din proprie inițiativă anchete sau proceduri pentru a pune capăt sau pentru a interzice încălcările sancționate prin prezentul regulament.

(7) Autoritățile competente pot publica orice decizie finală, angajament al comerciantului sau ordin adoptat în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv cu publicarea identității comerciantului răspunzător de încălcarea sancționată prin prezentul regulament.

(8) Autoritățile competente pot consulta, după caz, organizațiile de consumatori, asociațiile comercianților, organismele desemnate sau alte persoane vizate cu privire la eficacitatea angajamentelor propuse pentru a pune capăt încălcării sancționate prin prezentul regulament.

Articolul 10

Exercitarea competențelor minime

(1) Competențele prevăzute la articolul 9 se exercită fie:

(a) în mod direct de către autoritățile competente, în baza propriei lor autorități;

(b) după caz, cu implicarea altor autorități competente sau a altor autorități publice;

(c) prin mandatarea unor organisme desemnate, dacă este cazul; sau

(d) solicitând instanțelor judecătorești competente să pronunțe hotărârea necesară, inclusiv, după caz, prin formularea unei căi de atac, în cazul în care această cerere nu este îndeplinită.

(2) Punerea în aplicare și exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 în aplicarea prezentului regulament trebuie să fie proporțională și în conformitate cu prezentul regulament, cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei privind drepturile fundamentale a Uniunii Europene. Măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației, adoptate în aplicarea prezentului regulament, trebuie să fie adecvate cu natura și cu prejudiciul general efectiv sau potențial ale încălcării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.

CAPITOLUL III

MECANISMUL DE ASISTENȚĂ RECIPROCĂ

Articolul 11

Solicitări de informații

(1) La cererea unei autorități solicitante, o autoritate solicitată furnizează acesteia, fără întârziere și în orice caz în termen de 30 de zile sau în orice alt termen convenit, orice informație relevantă necesară pentru a se stabili dacă a avut sau are loc o încălcare în interiorul Uniunii și pentru a se pune capăt respectivei încălcări.

(2) Autoritatea solicitată întreprinde anchetele adecvate și necesare sau ia orice alte măsuri necesare sau adecvate pentru colectarea informațiilor solicitate. Dacă este cazul, anchetele respective sunt efectuate cu sprijinul altor autorități publice sau al altor organisme desemnate.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un funcționar al autorității solicitante să însoțească funcționarii autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.

Articolul 12

Cererile de măsuri de asigurare a respectării legislației

(1) La cererea unei autorități solicitante, o autoritate solicitată ia toate măsurile necesare și proporționale de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice în interiorul Uniunii încălcarea, prin exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 și a oricăror competențe suplimentare care i-au fost acordate în temeiul dreptului intern. Autoritatea solicitată stabilește măsurile adecvate de asigurare a respectării legislației necesare pentru a pune capăt sau a interzice în interiorul Uniunii încălcarea și le adoptă fără întârziere, dar nu mai târziu de șase luni de la primirea solicitării, cu excepția cazului în care se furnizează motive specifice pentru prelungirea termenului. După caz, autoritatea solicitată impune sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, comerciantului răspunzător de încălcarea în interiorul Uniunii. Autoritatea solicitată poate primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare privind măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați de presupusa încălcare în interiorul Uniunii sau, după caz, poate încerca să obțină angajamente din partea comerciantului de a oferi măsuri reparatorii adecvate pentru consumatorii prejudiciați de respectiva încălcare.

(2) Autoritatea solicitată informează periodic autoritatea solicitantă în privința acțiunilor și a măsurilor întreprinse, precum și a acțiunilor și a măsurilor pe care intenționează să le întreprindă. Autoritatea solicitată informează fără întârziere, prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 35, autoritatea solicitantă, autoritățile competente ale altor state membre și Comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării în interiorul Uniunii, incluzând următoarele precizări:

- (a) dacă au fost impuse măsuri provizorii;
- (b) dacă încălcarea a încetat;
- (c) măsurile care s-au adoptat și dacă măsurile respective s-au pus în aplicare;
- (d) în ce măsură consumatorilor prejudiciați de presupusa încălcare li s-au oferit angajamente privind măsuri reparatorii.

Articolul 13

Procedura privind cererile de asistență reciprocă

(1) În cazul unei cereri de asistență reciprocă, autoritatea solicitantă furnizează informațiile necesare pentru a permite autorității solicitate să dea curs cererii, inclusiv toate mijloacele de probă necesare care pot fi obținute doar în statul membru al autorității solicitante.

(2) Autoritatea solicitantă transmite astfel de cereri de asistență reciprocă biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitate și, spre informare, biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitante. Biroul unic de legătură al statului membru al autorității solicitate transmite fără întârziere cererile autorității competente corespunzătoare.

(3) Cererile de asistență reciprocă și toate comunicările aferente se efectuează în scris prin intermediul formularelor standard și se transmit pe cale electronică, prin intermediul bazei electronice de date prevăzute la articolul 35.

(4) Autoritățile competente în cauză convin cu privire la regimul lingvistic al cererilor de asistență reciprocă și pentru comunicările aferente.

(5) În cazul în care nu se ajunge la un acord privind regimul lingvistic, cererile de asistență reciprocă se transmit în limba oficială a statului membru al autorității solicitante, ori într-una dintre limbile oficiale ale respectivului stat, iar răspunsurile în limba oficială a statului membru al autorității solicitate, ori într-una dintre limbile oficiale ale respectivului stat. În acest caz, răspunderea pentru traducerile necesare ale cererilor, ale răspunsurilor și ale altor documente pe care le primește de la o altă autoritate competentă revine fiecăreia dintre autoritățile competente în cauză.

(6) Autoritatea solicitată răspunde direct atât autorității solicitante, cât și birourilor unice de legătură ale statelor membre ale autorității solicitante și ale autorității solicitate.

Articolul 14

Refuzul de a da curs unei cereri de asistență reciprocă

(1) Autoritatea solicitată poate să refuze să dea curs unei cereri de informații în conformitate cu articolul 11, dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

- (a) în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, rezultă că aceasta din urmă nu are nevoie de informațiile cerute pentru a stabili dacă a avut sau are loc o încălcare în interiorul Uniunii sau dacă există motive rezonabile de a suspecta că o astfel de încălcare ar putea avea loc;
- (b) autoritatea solicitantă estimează că informațiile nu intră sub incidența dispozițiilor privind confidențialitatea și secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33;
- (c) o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja inițiată împotriva aceluiași comerciant cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau al autorității solicitante.

(2) Autoritatea solicitată poate să refuze să dea curs unei cereri de măsuri de asigurare a respectării legislației, transmisă în temeiul articolului 12, dacă, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

- (a) s-a inițiat deja o anchetă penală sau o procedură judiciară, sau s-a pronunțat o hotărâre, ori există o tranzacție judiciară sau un ordin judecătoresc împotriva aceluiași comerciant cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii din partea autorităților judiciare din statul membru al autorității solicitate;
- (b) exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației a fost deja demarată sau s-a adoptat deja o decizie administrativă împotriva aceluiași comerciant, cu privire la aceeași încălcare în interiorul Uniunii, în statul membru al autorității solicitate, pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea în interiorul Uniunii, în mod rapid și eficace;
- (c) după o anchetă adecvată, autoritatea solicitată ajunge la concluzia că nu a avut loc nicio încălcare în interiorul Uniunii;
- (d) autoritatea solicitată a ajuns la concluzia că autoritatea solicitantă nu a furnizat informațiile necesare, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1);
- (e) autoritatea solicitată a acceptat angajamentele din partea comerciantului de a pune capăt încălcării în interiorul Uniunii într-un termen determinat și termenul respectiv nu a expirat.

Cu toate acestea, autoritatea solicitată dă curs cererii de măsuri de asigurare a respectării legislației transmise în temeiul articolului 12 în cazul în care comerciantul nu pune în aplicare angajamentele acceptate în termenul menționat la litera (e) de la primul paragraf.

(3) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă și Comisia în privința refuzului de a da curs unei cereri de asistență reciprocă, motivând refuzul.

(4) În eventualitatea unui dezacord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată, autoritatea solicitantă sau autoritatea solicitată poate transmite cazul în atenția Comisiei, care emite fără întârziere un aviz. În situațiile în care cazul nu îi este transmis, Comisia poate totuși să emită un aviz din proprie inițiativă. În vederea emiterii avizului său, Comisia poate solicita informațiile și documentele relevante schimbate între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată.

(5) Comisia monitorizează funcționarea mecanismului de asistență reciprocă și respectarea de către autoritățile competente a procedurilor și a termenelor pentru prelucrarea cererilor de asistență reciprocă. Comisia are acces la cererile de asistență reciprocă și la informațiile și documentele schimbate între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată.

(6) Dacă este cazul, Comisia poate emite orientări și poate consilia statele membre pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a mecanismului de asistență reciprocă.

CAPITOLUL IV

MECANISME COORDONATE DE ANCHETĂ ȘI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGISLAȚIEI ÎN CAZUL ÎNCĂLCĂRILOR PE SCARĂ LARGĂ ȘI AL ÎNCĂLCĂRILOR PE SCARĂ LARGĂ CU O DIMENSIUNE SPECIFICĂ UNIUNII

Articolul 15

Procedura de luare a deciziilor de către statele membre

În chestiuni reglementate prin prezentul capitol, autoritățile competente în cauză acționează prin consens.

Articolul 16

Principii generale ale cooperării

(1) În cazul în care există suspiciuni întemeiate că are loc o încălcare pe scară largă sau o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente care au atribuții cu privire la respectiva încălcare și Comisia se informează reciproc și informează birourile unice de legătură în cauză, fără întârziere, prin emiterea de alerte în conformitate cu articolul 26.

(2) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu dimensiune specifică Uniunii își coordonează măsurile de anchetă și de asigurare a respectării legislației pentru a aborda încălcările respective. Acestea își comunică reciproc toate mijloacele de probă și informațiile necesare și își furnizează fără întârziere reciproc, precum și Comisiei, asistența necesară.

(3) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu dimensiune europeană se asigură că se colectează toate mijloacele de probă și informațiile necesare și că se adoptă toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea respectivă.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), prezentul regulament nu afectează desfășurarea activităților de anchetă și de asigurare a respectării legislației la nivel național de către autoritățile competente care au atribuții cu privire la aceeași încălcare comisă de același comerciant.

(5) După caz, autoritățile competente pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să ia parte la anchetele coordonate, la acțiunile de asigurare a respectării legislației și la alte măsuri reglementate prin prezentul capitol.

Articolul 17

Lansarea unei acțiuni coordonate și desemnarea coordonatorului

(1) În cazul unei suspiciuni întemeiate cu privire la o încălcare pe scară largă, autoritățile competente care au atribuții cu privire la respectiva încălcare convin de comun acord să lanseze o acțiune coordonată. Lansarea unei acțiuni coordonate se notifică fără întârziere birourilor unice de legătură care au atribuții în legătură cu respectiva încălcare, precum și Comisiei.

(2) Autoritățile competente care au atribuții în legătură cu presupusa încălcare pe scară largă desemnează o autoritate competentă care are atribuții în legătură cu presupusa încălcare pe scară largă care să își asume rolul de coordonator. În cazul în care respectivele autorități competente nu pot ajunge la un acord în privința desemnării coordonatorului, Comisia își asumă rolul de coordonator.

(3) În cazul în care are suspiciuni întemeiate cu privire la o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, Comisia notifică acest lucru fără întârziere, în conformitate cu articolul 26, autorităților competente și birourilor unice de legătură care au atribuții în legătură cu presupusa încălcare. Comisia precizează în notificare motivele care justifică o posibilă acțiune coordonată. Autoritățile competente care au atribuții cu privire la presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii efectuează anchete corespunzătoare pe baza informațiilor disponibile sau ușor accesibile acestora. Autoritățile competente care au atribuții cu privire la presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii notifică rezultatele acestor anchete celorlalte autorități competente și birourilor unice de legătură care au atribuții cu privire la respectiva încălcare, precum și Comisiei, în conformitate cu articolul 26, în termen de o lună de la data notificării din partea Comisiei. În cazul în care anchetele dezvăluie că ar putea avea loc o încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente care au atribuții în legătură cu încălcarea respectivă inițiază acțiunea coordonată prevăzută la articolul 19 și, după caz, iau măsurile prevăzute la articolele 20 și 21.

(4) Acțiunile coordonate menționate la alineatul (3) sunt coordonate de Comisie.

(5) O autoritate competentă se alătură acțiunii coordonate, dacă în cursul acesteia se dovedește că respectiva autoritate competentă are atribuții în legătură cu încălcarea pe scară largă sau cu încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii.

Articolul 18

Motivația refuzului de a lua parte la acțiunea coordonată

(1) O autoritate competentă poate refuza să ia parte la o acțiune coordonată din oricare dintre următoarele motive:

(a) s-a inițiat deja o anchetă penală sau o procedură judiciară, s-a emis o hotărâre sau s-a ajuns la o tranzacție judiciară cu privire la aceeași încălcare comisă de același comerciant în statul membru al respectivei autorități competente;

(b) exercitarea competențelor necesare de asigurare a respectării legislației a fost deja demarată înainte de emiterea unei alerte în temeiul articolului 17 alineatul (3) sau s-a adoptat o decizie administrativă împotriva aceluiași comerciant pentru aceeași încălcare în statul membru al respectivei autorități competente pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în mod rapid și eficace;

(c) ca urmare a unei anchete adecvate, este evident că impactul real sau potențial al presupusei încălcări pe scară largă sau al încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii în statul membru al respectivei autorități competente este neglijabil și ca atare nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației;

(d) respectiva încălcare pe scară largă sau încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii nu a avut loc în statul membru al respectivei autorități competente și ca atare nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației;

(e) autoritatea competentă a acceptat angajamentele propuse de comerciantul responsabil pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii de a pune capăt încălcării la scară largă în statul membru al respectivei autorități competente, angajamentele respective au fost puse în aplicare și nu este nevoie ca autoritatea competentă să adopte nicio măsură de asigurare a respectării legislației.

(2) În cazul în care refuză să ia parte la acțiunea coordonată, autoritățile competente informează fără întârziere despre această decizie Comisia, precum și celelalte autorități competente și birourile unice de legătură care au atribuții cu privire la încălcarea pe scară largă sau la încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, precizează motivele refuzului și furnizează documentele justificative necesare.

Articolul 19

Măsuri de anchetă în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate se asigură că anchetele și inspecțiile se desfășoară în mod eficace, eficient și coordonat. Autoritățile competente încearcă, în mod simultan, să întreprindă anchete și inspecții și, în măsura în care dreptul procedural intern permite acest lucru, să aplice măsuri provizorii.

(2) Mecanismul de asistență reciprocă prevăzut în capitolul III poate fi utilizat, dacă este necesar, în special pentru a colecta mijloace de probă și informații din alte state membre decât statele membre vizate de acțiunea coordonată sau pentru a se asigura că comerciantul vizat nu eludează măsurile de asigurare a respectării legislației.

(3) Acolo unde este cazul, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate prezintă rezultatele anchetei și evaluarea încălcării pe scară largă sau, după caz, a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, în cadrul unei poziții comune asupra căreia au convenit.

(4) În cazul în care nu se convine altfel între autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate, coordonatorul comunică poziția comună comerciantului răspunzător pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Comerciantului răspunzător pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii i se acordă posibilitatea de a fi audiat în chestiuni care fac parte din poziția comună.

(5) Dacă este cazul, fără a aduce atingere articolului 15 sau normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate decid să publice poziția comună sau părți din aceasta pe propriile site-uri web și pot solicita punctele de vedere ale organizațiilor de consumatori, ale asociațiilor comercianților și ale altor părți vizate. Comisia publică poziția comună sau părți din aceasta pe site-ul său web, de comun acord cu autoritățile competente în cauză.

Articolul 20

Angajamente în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Pe baza unei poziții comune adoptate în temeiul articolului 19 alineatul (3), autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot invita comerciantul răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii să propună, într-un termen stabilit, angajamente pentru a pune capăt încălcării respective. Comerciantul poate și din proprie inițiativă să propună angajamente pentru a pune capăt respectivei încălcări sau să ofere consumatorilor prejudiciați de respectiva încălcare angajamente privind măsuri reparatorii.

(2) Dacă este cazul, fără a aduce atingere normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 33, autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot să publice angajamentele propuse de comerciantul responsabil de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii pe propriile site-uri web sau, după caz, Comisia poate publica pe site-ul său web angajamentele propuse de comerciant dacă autoritățile competente în cauză îi solicită aceasta. Autoritățile competente și Comisia pot solicita punctele de vedere ale organizațiilor de consumatori, ale asociațiilor comercianților și ale altor părți interesate.

(3) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate evaluează angajamentele propuse și comunică rezultatul evaluării comerciantului responsabil de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii și, după caz, dacă sunt oferite angajamente privind măsuri reparatorii din partea comerciantului, informează în acest sens consumatorii care pretind că au fost prejudiciați prin încălcarea respectivă. Dacă angajamentele sunt proporționale și sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării pe scară largă sau încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, autoritățile competente le acceptă și stabilesc un termen până la care trebuie puse în aplicare.

(4) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate monitorizează punerea în aplicare a angajamentelor. În special, acestea se asigură că comerciantul responsabil pentru încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii raportează cu regularitate coordonatorului în legătură cu progresele înregistrate în punerea în aplicare a angajamentelor. Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate pot solicita, după caz, punctele de vedere ale organizațiilor consumatorilor și ale unor experți pentru a verifica dacă măsurile luate de comerciant respectă angajamentele.

Articolul 21

Măsuri de asigurare a respectării legislației în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate adoptă, în jurisdicția lor, toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației împotriva comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii, pentru a pune capăt sau a interzice respectiva încălcare.

După caz, aceste autorități impun sancțiuni, de exemplu, amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, comerciantului răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autoritățile competente pot primi din partea comerciantului, la inițiativa acestuia, angajamente suplimentare privind măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați de presupusa încălcare pe scară largă sau de presupusa încălcare pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii sau, după caz, pot încerca să obțină din partea comerciantului angajamente privind măsuri reparatorii adecvate pentru consumatorii prejudiciați de respectiva încălcare.

Măsurile de asigurare a respectării legislației sunt în special adecvate în cazul în care:

- (a) se impune o acțiune imediată de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt sau a interzice încălcarea, în mod rapid și eficace;
- (b) este improbabil să se pună capăt încălcării respective ca urmare a angajamentelor propuse de comerciantul răspunzător de încălcare;
- (c) comerciantul răspunzător de încălcare nu propune angajamentele în termenul stabilit de autoritățile competente în cauză;
- (d) angajamentele propuse de comerciantul răspunzător de încălcare sunt insuficiente pentru a pune capăt încălcării sau, după caz, pentru a asigura măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați prin încălcare; sau
- (e) comerciantul răspunzător de încălcare nu pune în aplicare, în termenul stabilit la articolul 20 alineatul (3), angajamentele de a pune capăt încălcării sau, după caz, de a asigura măsuri reparatorii pentru consumatorii prejudiciați prin încălcare.

(2) Măsurile de asigurare a respectării legislației în conformitate cu alineatul (1) se iau în mod eficace, eficient și coordonat pentru a determina încetarea sau interzicerea încălcării pe scară largă sau a încălcării pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii. Autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate încearcă să ia măsuri de asigurare a respectării legislației simultan în statele membre vizate de respectiva încălcare.

Articolul 22

Încheierea acțiunilor coordonate

(1) Acțiunea coordonată se încheie în cazul în care autoritățile competente care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate ajung la concluzia că încălcarea pe scară largă sau încălcarea pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii a încetat sau a fost interzisă în toate statele membre vizate sau că nu s-a comis o astfel de încălcare.

(2) Coordonatorul notifică fără întârziere încheierea acțiunii coordonate Comisiei și, dacă este cazul, autorităților competente și birourilor unice de legătură ale statelor membre care au atribuții în cadrul acțiunii coordonate.

Articolul 23

Rolul coordonatorului

(1) Coordonatorului numit în conformitate cu articolul 17 sau 29 îi revin, în special, următoarele atribuții:

- (a) se asigură că toate autoritățile competente în cauză și Comisia sunt informate în mod corespunzător și în timp util în ceea ce privește evoluția anchetei sau, după caz, a acțiunii de asigurare a respectării legislației, și cu privire la următoarele acțiuni prevăzute și la măsurile care urmează să fie adoptate;

- (b) coordonează și monitorizează măsurile de anchetă adoptate de autoritățile competente care au atribuții în conformitate cu prezentul regulament;
 - (c) coordonează pregătirea și comunicarea tuturor documentelor necesare între autoritățile competente în cauză și Comisie;
 - (d) păstrează contactul cu comerciantul și cu alte părți vizate de măsurile de anchetă sau, după caz, de măsurile de asigurare a respectării legislației, dacă autoritățile competente în cauză și coordonatorul nu au convenit altfel;
 - (e) după caz, coordonează evaluarea, consultările și monitorizarea efectuate de autoritățile competente în cauză, precum și alți pași necesari pentru prelucrarea și punerea în aplicare a angajamentelor propuse de comercianții în cauză;
 - (f) după caz, coordonează măsurile de asigurare a respectării legii adoptate de autoritățile competente în cauză;
 - (g) coordonează cererile de asistență reciprocă transmise de autoritățile competente care au atribuții în temeiul capitolului III.
- (2) Coordonatorul nu este răspunzător de acțiunile întreprinse de autoritățile competente care au atribuții în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 9 și nici de omisiunile acestor autorități.
- (3) În cazul în care acțiunile coordonate vizează încălcările pe scară largă sau încălcările pe scară largă cu o dimensiune specifică Uniunii ale actelor juridice ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (10), coordonatorul invită Autoritatea Bancară Europeană să acționeze ca observator.

Articolul 24

Regimul lingvistic

- (1) Limbile utilizate de autoritățile competente pentru notificări și pentru toate celelalte comunicări, care intră sub incidența prezentului capitol, aferente acțiunilor coordonate și acțiunilor de verificare fac obiectul unui acord între autoritățile competente în cauză.
- (2) Dacă autoritățile competente în cauză nu ajung la un acord, notificările și alte comunicări se transmit în limba oficială a statului membru sau într-una din limbile oficiale ale statului care transmite notificarea sau comunicarea în cauză. În acest caz, dacă este necesar, fiecare autoritate competentă vizată asigură traducerea notificărilor, comunicărilor și altor documente pe care le primește de la alte autorități competente.

Articolul 25

Dispoziții lingvistice pentru comunicarea cu comercianții

În scopul procedurilor prevăzute în prezentul capitol, comerciantul are dreptul să comunice în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale utilizate în scopuri oficiale din statul membru de stabilire sau de reședință al comerciantului.

CAPITOLUL V

ACTIVITĂȚI LA SCARA UNIUNII

Articolul 26

Alerte

- (1) Orice autoritate competentă notifică fără întârziere Comisiei, altor autorități competente și birourilor unice de legătură, orice suspiciune întemeiată privind producerea pe teritoriul lor a unei încălcări sancționate prin prezentul regulament care poate afecta interesele consumatorilor din alte state membre.
- (2) Comisia notifică fără întârziere autorităților competente și birourilor unice de legătură care au atribuții în cauză orice suspiciune întemeiată privind producerea unei încălcări sancționate prin prezentul regulament.
- (3) Atunci când notifică în temeiul alineatelor (1) și (2) o suspiciune privind producerea unei încălcări sancționate prin prezentul regulament, adică atunci când emite o alertă, autoritatea competentă sau Comisia furnizează, în special, și dacă acestea sunt disponibile, următoarele informații:
- (a) o descriere a acțiunii sau a omisiunii care constituie o încălcare;
 - (b) detalii privind produsul sau serviciul vizat de încălcare;
 - (c) denumirile statelor membre care sunt sau ar putea să fie vizate de încălcare;

- (d) identitatea comerciantului sau a comercianților care răspund sau sunt suspectați că răspund de încălcare;
- (e) temeiul juridic al eventualelor măsuri, cu referire la dreptul intern și la dispozițiile aferente din actele juridice ale Uniunii enumerate în anexă;
- (f) o descriere a procedurilor judiciare, a măsurilor de asigurare a respectării legislației sau a altor măsuri luate referitoare la încălcare, precum și stadiul acestora și termenele și durata lor;
- (g) identitatea autorităților competente însărcinate cu procedurile judiciare și cu alte măsuri.

(4) Atunci când emit o alertă, autoritățile competente pot solicita autorităților competente și birourilor unice de legătură interesate din alte state membre, precum și Comisiei, iar Comisia poate solicita autorităților competente și birourilor unice de legătură din alte state membre, să verifice dacă, pe baza informațiilor disponibile sau ușor accesibile autorităților competente interesate sau, după caz, Comisiei, există suspiciuni privind producerea unor încălcări similare pe teritoriul altor state membre sau dacă s-au luat deja măsuri de asigurare a respectării legislației în alte state membre împotriva unor astfel de încălcări. Autoritățile competente din alte state membre și Comisia răspund solicitării fără întârziere.

Articolul 27

Alerte externe

- (1) Dacă nu există motive contrare, fiecare dintre statele membre conferă organismelor desemnate, Centrelor Europene ale Consumatorilor, organizațiilor și asociațiilor de consumatori și, după caz, asociațiilor de comercianți care dețin cunoștințele de specialitate necesare competența de a emite o alertă către autoritățile competente ale statelor membre vizate și către Comisie cu privire la suspiciunile de încălcări sancționate prin prezentul regulament și de a furniza informațiile de care dispun în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) („alertă externă”). Fiecare dintre statele membre notifică Comisiei fără întârziere lista entităților respective, precum și orice modificare a acesteia.
- (2) În urma consultării cu statele membre, Comisia conferă asociațiilor care reprezintă interesele, la nivelul Uniunii, ale consumatorilor și, după caz, ale comercianților competența de a emite o alertă externă.
- (3) Autoritățile competente nu au obligația de a iniția o procedură sau de a lua vreo altă măsură ca reacție la o alertă externă. Entitățile care emit alerte externe se asigură că informațiile furnizate sunt corecte, actualizate și exacte și corectează sau, după caz, retrag fără întârziere informațiile notificate.

Articolul 28

Comunicarea reciprocă a altor informații relevante pentru detectarea încălcărilor

În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, autoritățile competente notifică fără întârziere Comisiei și autorităților competente din statele membre vizate, prin intermediul bazei electronice de date prevăzute la articolul 35, orice măsuri pe care le-au luat în jurisdicția lor ca răspuns la o încălcare sancționată prin prezentul regulament, dacă suspectează că încălcarea respectivă poate prejudicia interesele consumatorilor din alte state membre.

Articolul 29

Acțiuni de verificare

- (1) Autoritățile competente pot decide să desfășoare acțiuni de verificare pentru a verifica respectarea sau pentru a detecta încălcarea legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel de către autoritățile competente implicate, acțiunile de verificare sunt coordonate de Comisie.
- (2) Atunci când desfășoară acțiuni de verificare, autoritățile competente implicate pot utiliza competențele de anchetă prevăzute la articolul 9 alineatul (3) și orice alte competențe care le sunt conferite prin dreptul intern.
- (3) Autoritățile competente pot invita organisme desemnate, funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe la acțiunile de verificare.

Articolul 30

Coordonarea altor activități care contribuie la anchetă și la asigurarea respectării legislației

- (1) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, statele membre se informează reciproc și informează Comisia în privința activităților pe care le desfășoară în următoarele domenii:

- (a) formarea funcționarilor lor însărcinați să asigure aplicarea prezentului regulament;
 - (b) colectarea și clasificarea reclamațiilor consumatorilor și schimbul de date referitoare la acestea;
 - (c) dezvoltarea unor rețele de funcționari specializați pe sectoare;
 - (d) dezvoltarea unor instrumente de informare și comunicare; și
 - (e) după caz, elaborarea unor standarde, metodologii și orientări privind punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (2) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, statele membre pot coordona și organiza în comun activități în domeniile menționate la alineatul (1).

Articolul 31

Schimb de funcționari între autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente pot participa la programe de schimb în care sunt implicați funcționari din alte state membre, pentru a îmbunătăți cooperarea. Autoritățile competente iau măsurile necesare pentru ca funcționarii din alte state membre să participe efectiv la activitățile autorității competente. În acest scop, funcționarii respectivi sunt autorizați să îndeplinească sarcinile care le sunt încredințate de către autoritatea competentă gazdă, în conformitate cu legile statului membru respectiv.
- (2) Pe durata schimbului, răspunderea civilă și penală a funcționarilor este supusă aceluiași condiții ca aceea a funcționarilor autorității competente gazdă. Funcționarii din alte state membre respectă standardele profesionale și normele interne corespunzătoare de conduită ale autorității competente gazdă. Aceste norme de conduită asigură în special protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, echitatea procedurală și respectarea integrală a normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial, în conformitate cu articolul 33.

Articolul 32

Cooperare internațională

- (1) În măsura necesară realizării obiectivului prezentului regulament, Uniunea cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament pentru a proteja interesele consumatorilor. Uniunea și țările terțe interesate pot încheia acorduri prin care se stabilesc mecanismele de cooperare, inclusiv mecanisme de asistență reciprocă și programe privind schimbul de informații confidențiale și schimbul de personal.
- (2) Acordurile încheiate între Uniune și țări terțe care au drept obiect cooperarea și asistența reciprocă pentru protejarea și consolidarea intereselor consumatorilor respectă normele relevante de protecție a datelor aplicabile transferului de date cu caracter personal către țări terțe.
- (3) În cazul în care primesc de la o autoritate dintr-o țară terță informații care ar putea fi relevante pentru autoritățile competente ale altor state membre, autoritățile competente comunică aceste informații autorităților competente respective, în măsura în care acordurile de asistență bilaterale încheiate cu țara terță în cauză permit acest lucru și dacă informațiile respective respectă legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
- (4) Autoritățile competente pot, de asemenea, să comunice unei autorități dintr-o țară terță, în cadrul unui acord bilateral de asistență încheiat cu respectiva țară terță, informații transmise în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția de a se obține aprobarea autorității competente care a furnizat inițial informațiile și de a se respecta legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 33

Utilizarea și divulgarea informațiilor și secretul profesional și comercial

- (1) Informațiile colectate de autoritățile competente și de Comisie sau comunicate acestora în aplicarea prezentului regulament se utilizează numai în scopul asigurării respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) au caracter confidențial și sunt utilizate și divulgate numai ținând seama în mod corespunzător de interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv de secrete comerciale și de drepturile de proprietate intelectuală.

(3) Cu toate acestea, autoritățile competente, după consultarea autorității competente care a furnizat informațiile, pot divulga astfel de informații care sunt necesare:

- (a) pentru a proba existența unor încălcări sancționate prin prezentul regulament; sau
- (b) pentru a pune capăt sau a interzice încălcări sancționate prin prezentul regulament.

Articolul 34

Utilizarea mijloacelor de probă și a rezultatelor anchetelor

Autoritățile competente pot utiliza ca mijloc de probă orice informații, documente, constatări, declarații, copii certificate sau date transmise, în același scop ca documentele similare obținute în statul lor membru, indiferent de mediul pe care sunt stocate.

Articolul 35

Baza de date electronică

(1) Comisia creează și gestionează o bază de date electronică pentru toate comunicările dintre autoritățile competente, birourile unice de legătură și Comisie care au loc în temeiul prezentului regulament. Toate informațiile trimise prin intermediul bazei de date electronice se stochează și se prelucrează în baza de date electronică. Baza de date respectivă este concepută spre a fi direct accesibilă de către autoritățile competente, birourile unice de legătură și Comisie.

(2) Informațiile furnizate de entitățile care emit o alertă externă în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) sau (2) se stochează și se prelucrează în baza de date electronică. Cu toate acestea entitățile respective nu au acces la respectiva bază de date.

(3) Atunci când o autoritate competentă, un organism desemnat sau o entitate care emite o alertă externă în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) sau (2) stabilește că o alertă privitoare la o încălcare, emisă în temeiul articolului 26 sau 27, s-a dovedit ulterior a fi neîntemeiată, aceasta retrage notificarea respectivă. Comisia elimină fără întârziere informațiile relevante din baza de date, informând părțile cu privire la motivele eliminării.

Datele referitoare la o încălcare se stochează în baza de date electronică numai pe durata necesară scopului pentru care au fost colectate și prelucrate, dar nu mai mult de cinci ani de la data la care:

- (a) o autoritate solicitată informează Comisia, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), că încălcarea în interiorul Uniunii a încetat;
 - (b) coordonatorul notifică, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), încheierea acțiunii coordonate; sau
 - (c) informațiile au fost introduse în baza de date, în toate celelalte cazuri.
- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale pentru funcționarea bazei de date electronice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

Articolul 36

Renunțarea la rambursarea cheltuielilor

(1) Statele membre renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament.

(2) În pofida alineatului (1), în ceea ce privește cererile de punere în aplicare a măsurilor de asigurare a respectării legislației în conformitate cu articolul 12, statul membru al autorității solicitante rămâne răspunzător față de statul membru al autorității solicitate pentru orice cheltuială suportată și pentru orice pierdere suferită în cazul în care măsurile au fost respinse și considerate nefondate de către o instanță în legătură cu fondul încălcării vizate.

*Articolul 37***Prioritățile pentru asigurarea respectării legislației**

(1) Până la 17 ianuarie 2020 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre fac schimb de informații între ele, precum și cu Comisia, referitor la prioritățile lor pentru asigurarea respectării prezentului regulament.

Aceste informații cuprind:

- (a) informații privind evoluția pieței care ar putea afecta interesele consumatorilor în statul membru vizat și în alte state membre;
- (b) o prezentare generală a acțiunilor desfășurate în temeiul prezentului regulament în ultimii doi ani, în special a măsurilor de anchetă și de asigurare a respectării legislației care vizează încălcările pe scară largă;
- (c) schimbul de statistici prin intermediul alertelor menționate la articolul 26;
- (d) propuneri de domenii prioritare în următorii doi ani pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor în statul membru vizat; și
- (e) propuneri de domenii prioritare în următorii doi ani pentru asigurarea respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor la nivelul Uniunii.

(2) Fără a aduce atingere articolului 33, Comisia elaborează, la fiecare doi ani, o prezentare generală a informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și o pune la dispoziția publicului. Comisia informează Parlamentul European în acest sens.

(3) În cazurile care implică modificări substanțiale ale circumstanțelor sau ale condițiilor de piață în cei doi ani ulteriori ultimei transmiteri a priorităților lor pentru asigurarea respectării legislației, statele membre își actualizează prioritățile pentru asigurarea respectării legislației și informează în consecință alte state membre și Comisia.

(4) Comisia rezumă prioritățile pentru asigurarea respectării legislației furnizate de statele membre în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și raportează anual comitetului menționat la articolul 38 alineatul (1), pentru a facilita prioritizarea acțiunilor în temeiul prezentului regulament. Comisia și statele membre fac schimb de bune practici și analize comparative, în special în vederea dezvoltării activităților de consolidare a capacităților.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 38***Comitetul**

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 39***Notificări**

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat prin prezentul regulament și cele ale acordurilor pe care le încheie în domeniul reglementat de prezentul regulament, altele decât cele privind cazuri individuale.

*Articolul 40***Raportare**

(1) Până la 17 ianuarie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

(2) Respectivul raport conține o evaluare a aplicării prezentului regulament, inclusiv o evaluare a eficacității procesului de asigurare a respectării legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor în conformitate cu prezentul regulament, în special în ceea ce privește competențele autorităților competente prevăzute la articolul 9, precum și, în special, o evaluare a modului în care a evoluat respectarea de către comercianți a legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor pe piețele-cheie de consum vizate de comerțul transfrontalier. Raportul este însoțit, atunci când este necesar, de o propunere legislativă.

Articolul 41

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se abrogă de la 17 ianuarie 2020.

Articolul 42

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 17 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS

ANEXĂ

Directivele și regulamentele menționate la articolul 3 punctul 1

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
2. Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).
3. Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).
4. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).
5. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67): articolele 86-100.
6. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37): articolul 13.
7. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).
8. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).
9. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
10. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).
11. Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21): articolul 1, articolul 2 litera (c) și articolele 4-8.
12. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36): articolul 20.
13. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).
14. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).
15. Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3): articolele 22, 23 și 24.

16. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).
 17. Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9, 10, 11, 19-26.
 18. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).
 19. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).
 20. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
 21. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.
 22. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.
 23. Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34): articolele 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, capitolul 10 și anexele I și II.
 24. Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisiunilor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214): articolele 3-18 și articolul 20 alineatul (2).
 25. Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).
 26. Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).
-